

Synpunkter på remissen **Gemensamt ansvar - en modell för planering och dimensionering av gymnasial utbildning, SOU 2020:33**

Lärarnas Riksförbund har beretts möjlighet att inkomma med synpunkter på rubricerad remiss.

Övergripande synpunkter

De berörda skolformerna är i behov av omfattande reformering vad gäller förutsättningarna för utbildningskvalitet och dimensionering. Förbundet kan konstatera att stora delar av utredningens förslag är bristfälliga och det fattas viktiga delar för att nå en sammanhållen, väl dimensionerad och effektiv gymnasieskola och vuxenutbildning. Förbundet tolkar det som att utredaren valt att presentera förslag som i så liten utsträckning som möjligt ruckar på dagens ansvarsfördelning för gymnasieskola och vuxenutbildning för att undvika politiska låsningar. Det är synd, liksom att det är beklagligt att utredningen valt att inte involvera lärarprofessionen aktivt i framtagandet av förslagen.

Förbundet uppfattar det som att utredningen vikt undan från möjligheten att lämna systemgenomgripande förslag med potential att ge god effekt på utbildningens kvalitet och dimensionering, något som direktivet varit öppet för. Trots att direktivet möjliggjorde förslag om ett tydligt ökat statligt inflytande över såväl finansiering som dimensionering som en tänkbar möjlighet, liksom att det vore möjligt att lyfta hela ansvarsområden till statlig nivå, nådde utredningen redan inledningsvis fram till slutsatsen att dagens huvudmannaskap är ändamålsenligt och att stora systemförändringar inte ska föreslås.

Det finns dock en tydlig problembild vad gäller finansiering, resursfördelning, dimensionering av program/inriktningar, dimensionering av skolenheter, en marknadiserad vuxenutbildning, med mera. En del av detta har tidigare berörts i Skolkommissionens slutbetänkande, gymnasieutredningen, yrkesprogramutredningen, OECD-rapporter, etc. Trots att en del förslag i utredningen går i rätt riktning kan förbundet konstatera att utredningen främst vill lappa och laga i ett system som i grunden inte fungerar, det vill säga att

kommunerna fortsatt ska utgöra huvudaktören för såväl gymnasieskola som för vuxenutbildningen. Det kommunala självstyret har vägt tyngre än behovet av ökad likvärdighet och effektiv dimensionering.

Utredningens största brist är trots allt avsaknaden av förslag om en tydlig statlig regional nivå i syfte att kunna dimensionera gymnasieskolan och vuxenutbildningarna, liksom med uppgift att stötta skolor och huvudmän. Oavsett frågan om huvudmannaskap eller omfattning av statligt ansvar vore en regional nivå i skolsystemet en reform med mycket stor potential. Här har i stället den tidigare framlagda utredningen om en likvärdig grundskola (SOU 2020:28) bidragit med en tentativ struktur som väl lämpar sig för även gymnasieskolan och vuxenutbildningen. Behovet av en statlig regional nivå för skolväsendet kan inte nog betonas.

Efter att de flesta av utredningens förslag gått igenom och kommenterats kronologiskt, föreslår förbundet en modell för ett statligt ansvarstagande för gymnasieskolan och vuxenutbildningen. Den presenteras alltså i slutet av remissvaret.

Lärarnas Riksförbunds synpunkter på utredningens förslag

Allmänna konstateranden

Utredningen kommer inledningsvis snabbt fram till att huvudmannaskapet för gymnasieskolan och vuxenutbildningen ska ligga kvar hos dagens huvudmän. Remissen framhåller att många av de uppgifter utredningen har att bedöma bäst hanteras och löses på lokal nivå och att huvudmannaskapet därför även i framtiden bör se ut som det gör idag. Lärarnas Riksförbund ställer sig frågande till denna hastiga konklusion. Förbundet uppfattar istället att just misslyckandet kring hur utbildningar organiseras och var de lokaliseras är en av anledningarna till att föreliggande utredning tillsattes, samt att direktiven öppnade för omfattande åtgärder.

Förbundet kan vidare konstatera att olika huvudmän ska tillåtas att ingå i planerings- och dimensioneringsarbetet på olika villkor. Utredningen föreslår visserligen att samma regler som huvudregel ska gälla för enskilda och kommunala huvudmän, men *tillämpningen* kommer att bli annorlunda givet att de enskilda huvudmännen inte har samma ansvar för helheten som kommunerna har. Det finns till exempel inget krav på enskilda huvudmän att erbjuda alla ungdomar utbildning och detta ska inte ändras. Utredningen föreslår allmänt att lika villkor för planering och dimensionering ska gälla oavsett huvudman, men vill uppdra åt Skolinspektionen att föreslå hur detta praktiskt ska ske. Utredningen konstaterar att det faktum att flertalet

friskolor är aktiebolag och att dessa inte kan tvingas till samverkan, gör att friskolor inte kan ingå på samma villkor i förslagen som kommunala dito. Detta gör att privata huvudmän riskerar att premieras på de offentligas bekostnad.

Lärarnas Riksförbund föreslår därför en ny modell för statligt ansvarstagande för skolan och vuxenutbildningen som bygger på statlig finansiering av undervisningskostnaden, en statlig regional struktur för bland annat planering och dimensionering av skolenheter och utbildningar. Modellen behandlar olika huvudmän lika. Detta utvecklar förbundet i slutet av remissvaret.

Nedan hanteras huvuddelen av utredningens förslag i kronologisk ordning.

6. Förslag om planering och dimensionering

6.1.1 Det behövs nya principer för planering och dimensionering av utbudet i gymnasieskolan

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget inriktning. Hur krockar mellan efterfrågan och utbud ska lösas skulle dock behöva tydliggöras även om förbundet förstår att en exakt balanspunkt inte kan fastställas.

Det är viktigt att huvudmännen har förslaget princip för ögonen, men än viktigare är att staten har en tydlig roll i planerings- och dimensioneringsarbetet, vilket förbundet återkommer till.

6.1.2 Kommunerna ska samverka för ett ändamålsenligt utbud

Förbundet avstyrker förslaget. Grunden till förbundets avstyrkande är att tre kommuner utgör en för liten enhet i dessa sammanhang, samt att staten behöver ta ett större ansvar. Gymnasieskolan behöver en starkare nationell styrning, och när det gäller planering och dimensionering så behövs en statlig regional aktör som utgör kärnan i planerings- och dimensioneringsarbetet. Detta utvecklar förbundet i en egen modell längre fram i remissvaret.

Det är Lärarnas Riksförbunds uppfattning att en genomgripande reform behövs för att knyta de gymnasiala utbildningarna närmare arbetsmarknadsbehoven. Att föreslå enheter som bygger på minst tre frivilligt samverkande kommuner är inte att ta denna fråga på allvar.

6.1.3 Kommunernas erbjudande av utbildning i gymnasieskolan.

Förbundet har inget att erinra mot själva principen i förslaget.

6.1.4 Möjligheten att delta i regionalt yrkesvux ska öka.

Förbundet har inget att erinra mot principen i förslaget. Däremot anser förbundet att den regionala ordningen som förbundet anser att gymnasieskolan ska tjäna under också bör gälla vuxenutbildningen, det vill säga att en statlig regional myndighet ska utgöra kärnan i arbetet med planering och dimensionering.

6.2.1 Enskilda huvudmän ska bidra till ett ändamålsenligt utbud.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principen som kommer till uttryck i det ovan formulerade förslaget. Friskolor ska lyda under samma principer som kommunala skolor, och dimensioneringen ska beakta att samhällets resurser används effektivt.

Förbundet avstyrker det faktum att det endast är nya godkännanden som ska prövas mot denna dimensioneringsprincip. Dimensioneringen ska givetvis gälla hela den gymnasiala utbildningen, då befintliga utbildningsanordnare också måste ingå på lika villkor. Även kring detta förslag ser förbundet en statlig regional myndighet som kärnan i dimensioneringsarbetet.

6.3.1. Skolverket ska ta fram regionala planeringsunderlag om behovet av gymnasial utbildning.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker den del av förslaget som innebär ett ökat statligt ansvarstagande och att planeringen av utbildningsutbud berör flera aktörer gällande prognosunderlaget, liksom att den geografiska indelningen här bör vara länsnivå som huvudregel.

Förbundet avstyrker de delar som handlar om att dimensioneringsunderlaget endast är tänkt att utgöra ett stöd för huvudmännen, det vill säga att utredningen föreslår två olika steg i arbetet med att förbättra planerings- och dimensioneringsarbetet, där ovan nämnda förslag utgör det första steget.

Förbundet anser, utöver det redan sagda kring en statlig regional myndighetsstruktur, att skarpa åtgärder behöver sättas in redan från början när det gäller planering och dimensionering av gymnasial utbildning. Gymnasieskola och vuxenutbildning (och motsvarande skolformer) behöver hanteras samlat och arbetet med statliga regleringar och fasta obligatoriska underlag, det som utredningen längre fram benämner som ramar, behöver introduceras så snart som möjligt.

6.3.3 Skolhuvudmännen ska rapportera sitt planerade utbud till Skolverket.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget.

6.3.4 Huvudmännens information till ungdomar och vårdnadshavare om gymnasieutbildningarna ska förbättras.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principen i förslaget, men anser att uppgiften inte ska ligga på huvudmännen. Det är förbundets mening att staten bör ta ett samlat

informationsansvar i samband med skolval, oavsett skolform. Den regionala myndighetsstruktur som förbundet ser framför sig är en lämplig aktör för detta ändamål.

Med tanke på att konkurrens fortfarande råder om elever och att många friskolor är vinstdrivande aktiebolag, så går det inte att utgå ifrån att samtliga huvudmän självmant kommer att ge saklig information. Vi ser redan idag hur konkurrensen bidrar till en ökad betygsinflation. Därför är det lämpligare att en opartisk aktör ansvarar för informationen, som Skolverket regionalt eller centralt.

6.3.5 Regionala branschråd för gymnasieskolan ska bidra med information om arbetsmarknaden.

Lärarnas Riksförbund avstyrker förslaget om ytterligare en nivå för råd. Förbundet kan konstatera att det redan idag är svårt att få dagens olika råd att fungera. Tanken enligt utredningen är att dessa inte ska avskaffas, utan att ytterligare en nivå för råd ska läggas till. Detta är inte realistiskt, enligt förbundets mening. Det är dock viktigt att de råd som finns även utvecklas på ett sätt att de också omfattar vuxenutbildningen.

6.3.6 Nationella uppföljningssystemets insamlade uppgifter måste kunna offentliggöras på skol- och huvudmannanivå.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget, men menar att politikerna i riksdagen skyndsamt bör införa offentlighetsprincipen för all skattefinansierad skola och utbildning.

6.4.1 Alla huvudmän i gymnasieskolan ska ingå i en gemensam antagningsorganisation.

Lärarnas Riksförbund avstyrker förslaget, med hänvisning till att förbundet anser att hela skolvals- och antagningsprocessen, oavsett skolform, ska skötas av staten, med fördel via en statlig regional myndighetsstruktur.

Förbundet finner dessutom förslaget märkligt, att det allt jämt ska vara upp till varje huvudman att besluta om antagning, trots bildandet av gemensamma antagningsorganisationer.

6.6.1 Samverkansavtal ska omfatta all sammanhållen yrkesutbildning i Komvux på gymnasial nivå.

Lärarnas Riksförbund avstyrker förslaget på samma grund som tidigare förslag gällande gymnasieskolan. Förbundet menar att gymnasieskola och vuxenutbildning behöver hänga ihop, både när det gäller den av förbundet föreslagna statliga regionala myndighetsstruktur, samt grad och takt av reformeringen enligt ett nytt system.

6.6.2 Skolverket ska besluta om regionala ramar för utbudet på gymnasial nivå.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principen om tvingande ramar. Staten behöver ta ett tydligt ansvar för planering och dimensionering av gymnasial utbildning. Det gäller även gymnasiesärskolan och det som numera kallas särskild utbildning på gymnasial nivå.

Förbundet avstyrker den del i förslaget som handlar om den geografiska omfattningen av ramarna, som förbundet anser vara för liten. Det krävs en regional indelning som motsvarar större arbetsmarknadsområden än exempelvis tre kommuner.

Förbundet menar att utredningen borde gått betydligt längre när det gäller statligt ansvarstagande för planering och dimensionering av gymnasial utbildning. Utredningens förslag kan dock användas i det vidare arbetet med att ta fram beslutsunderlag om en statlig skola.

Lärarnas Riksförbund undrar hur enskilda huvudmän ska kunna inkluderas i de tvingande ramarna om planering och dimensionering. Detta då enskilda huvudmäns uppdrag skiljer sig från kommunala, där de inte liksom kommunala huvudmän har kravet att erbjuda alla ungdomar en utbildningsplats. Särskilt kopplat till aktiebolag och i ännu större utsträckning riskkapitalbolag, som strävar efter vinstmaximering snarare än ett ändamålsenligt utbud.

Förbundet ställer sig frågande till hur de regionala behovsbedömningar ska kunna omsättas i ramarna för samverkansområden. Det framgår inte och det upplevs därmed som en "black box", alltså som något som bara ska ske utan att man riktigt kan förklara hur det ska ske.

6.6.4 Kommuner och huvudmän för utbildning ska få lämna synpunkter innan Skolverket beslutar om ramar.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget.

6.6.6 Enskilda huvudmän för gymnasieskola ska ges godkännande i förhållande till utbildningsbehoven.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principerna i förslaget, så som de formuleras i förslagsrutan. Tillstyrkandet sker dock fortfarande med hänvisning till förbundets modell med statlig regionindelning istället för utredningens föreslagna samverkansavtal.

Förbundet avstyrker det resonemang som förs på sidorna 584 och 592f, där det tydligt framgår att privata huvudmän får välja utbildningsplatser först, och att ”det som blir kvar” får kommuner och regioner göra upp om. Detta kan knappast betyda lika villkor mellan olika huvudmän.

6.6.7 Befintliga enskilda huvudmän för gymnasieskola ska få nya godkännanden genom förenklad prövning.

Lärarnas Riksförbund avstyrker förslaget. Utredningen lyckas inte förklara hur befintliga skevheter i dimensioneringen ska hanteras med tanke på att privata aktörer i minst lika stor utsträckning som offentliga kan ha bidragit till den bristande planeringen och dimensioneringen. Det finns också en risk att privata huvudmän gynnas på bekostnad av offentliga med förslaget, alltså att lika villkor inte föreligger.

6.6.8 och 6.6.9 Sammanhållen yrkesutbildning och kommunernas utbud av denna.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslagen

6.6.10 Utökade möjligheter att delta i yrkesutbildning i Komvux.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principen i förslaget.

6.7 Skolverket ska förbereda införandet och utarbeta förslag kring ramarnas konkreta utformning.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker principen om att staten ska ta det ansvar för planering och dimensionering som förslaget stipulerar.

6.8.1 Fortfarande behov av statsbidrag för vissa områden inom yrkesvux.

Lärarnas Riksförbund avstyrker förslaget. Det handlar alltså om att slopa en stor del riktade statsbidrag inom vuxenutbildningen, vilket förbundet i dagsläget inte kan gå med på.

Förbundet föreslår att denna typ av statsbidrag först slopas vid ett inrättande av statligt finansierat och reglerat sektorsbidrag för undervisningen i vuxenutbildningen.

Utbudet av yrkesutbildning i Komvux ska enligt utredningen öka, men givet lärarbristen ser förbundet att ökningen är svåruppfylld. Utredningen innehåller inga konkreta förslag på hur tillgången på behöriga yrkeslärare ska växa. Vidare är de ekonomiska resurserna ett problem, då ekonomisk kompensation för ökade ambitioner krävs, men samtidigt ska en del riktade statsbidrag avvecklas.

6.8.2 APL ska ingå i all sammanhållen yrkesutbildning i Komvux.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget.

6.8.3 Regionala branschråd ska ersätta yrkesråd.

Lärarnas Riksförbund anser att gymnasieskolan och vuxenutbildningen ska hänga ihop när det gäller planering och dimensionering. I förslag 6.3.5 föreslogs inrättandet av ytterligare en nivå för råd i gymnasieskolan. Förbundet anser att man måste bestämma sig för en begränsning av antalet råd. Den nivå som finns för gymnasieskolan ska också omfatta vuxenutbildningen.

6.9.2 Gymnasieskolans utbildningar ska utvecklas.

Lärarnas Riksförbund avstyrker bedömningar om att det ska skapas mellanformer som utgörs av ett sammelsurium av yrkesprogram och studieförberedande program. Snarare behöver kvaliteten i yrkesprogrammen öka och information om dess attraktivitet på arbetsmarknaden och vidare karriärmöjligheter öka.

Lärarnas Riksförbund är bekymrade över den bristande attraktionskraften i gymnasieskolans yrkesprogram. Det förvånar förbundet att utredningen bortser från studie- och yrkesvägledningens viktiga roll när det gäller att både rädge och förklara vad olika utbildningsvägar faktiskt innebär och vilka möjligheter som finns när det exempelvis gäller allmän högskolebehörighet.

Enligt förbundets mening bör det finnas utrymme för en större generell satsning på studie- och yrkesvägledning i både grund-, gymnasieskola och vuxenutbildning, som ett sätt att skapa bättre matchning mellan elevintresse och utbildning, och i förlängningen mellan utbildningsutbud och efterfrågan på arbetsmarknaden.

7. Förslag om finansiering och resursfördelning i gymnasieskolan

7.2.1 och 7.2.2 Kommuner inom gymnasieskolans samverkansområden ska betala interkommunal ersättning till varandra, och den ska utgå från budgeterade kostnader.

Lärarnas Riksförbund har inget att erinra om förslaget, i avvaktan på att staten tar finansieringsansvaret för skolans undervisningskostnad. Det är en finansieringsreform med statligt ansvarstagande som bör prioriteras från statens sida.

7.2.3 Ett kompensatoriskt schablonbelopp ska införas i gymnasieskolan.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker den del i förslaget som handlar om att införa en formaliserad kompensatorisk komponent i finansieringssystemet. Förslagets konstruktion lämnar dock en del frågor som skulle behöva besvaras.

Förslaget utgår ifrån att det ska vara kostnadsneutralt för hemkommunen, det vill säga att en kommun ska göra lika många avdrag som tillägg. Utredningen lyckas däremot inte visa att det i praktiken skulle fungera, med tanke på elevernas olika sökmönster och kommuners olika befolkningssammansättning. Ponera att en stor andel av Södertäljes elever med låga meritvärden söker sig till Huddinge inom ramen för ett samverkansavtal. Det skulle högst sannolikt få till följd att Södertälje tvingas betala ett stort antal kompensatoriska schablonbelopp, utan att motsvarande avdrag görs. Detta i sig självt visar att gymnasieskolan är underfinansierad och det är därför skälet till att Lärarnas Riksförbund förordar att ett kompensatoriskt schablon tillägg införs, enligt utredningens diskussion på sidorna 705f.

Förbundet hänvisar i första hand till den egna finansieringsmodellen i bilagan, där staten fördelar resurser till undervisningen på ett sätt som inte leder till att huvudmän riskerar att stå med stora underskott till följd av ogynnsam elevsammansättning.

7.2.4 Huvudmännen för gymnasieskolan ska aktivt verka för en allsidig social sammansättning av elever vid sina skolenheter.

Lärarnas Riksförbund tillstyrker förslaget. Formuleringen är i sig själv inte tillräcklig, utan måste åtföljas av konkreta åtgärder och information. Att bara lägga ansvaret för detta på varje huvudman utan vidare incitament eller uppföljning blir målet omöjligt att förverkliga.

Stockholm 23 november 2020

LÄRARNAS RIKSFÖRBUND

Åsa Fahlén
Förbundsordförande

Olof Lundborg
Senior utredare

Bilaga 1

Lärarnas Riksförbund föreslår en ny modell för statligt ansvarstagande för gymnasieskola och vuxenutbildning

Förbundet förespråkar en tydlig nationell modell för statligt ansvarstagande för såväl gymnasieskolan som vuxenutbildning. Det handlar om att stärka likvärdigheten, förbättra kvaliteten och effektiviteten, men ytterst att skapa förutsättningar för höga kunskapsresultat. Det kräver ett tydligt statligt ansvarstagande parallellt med ett tydligt uppdrag till professionen. Hörmpelaren i en sådan modell är en regional struktur för de uppdrag som dagens huvudmän svårligen klarar av, samt därtill statligt stöd riktat till skolenheter och huvudmän. Modellen kan i korta ordalag sammanfattas i nedanstående punkter:

- Inrättandet av en statlig regional struktur för uppgifter som bör hanteras av staten, men som bäst utföres regionalt. Det handlar om sådant som skolväls- och antagningsadministration, dimensionering av såväl utbildningsinriktningar som skolenheter, tillståndsgivning, samordning av lärares och rektorers fortbildning, handhavande av statlig finansiering (först via statsbidrag för att senare handla om sektorsbidrag till de respektive skolformerna), uppföljning, särskilda stödinsatser, med mera. Den blygsamma regionalisering som utredningen föreslår lär inte få bukt med bristande kostnadseffektivitet. Tre kommuner utgör en för liten samverkansenhet och modellen utgör ingen garanti för minskat antal skolenheter och minskat utbud av samma program.
- Framtagande av ett sektorsbidrag för gymnasieskolan respektive vuxenutbildningen för finansiering och resursfördelning av undervisningen. I resursfördelningsmodellen ska finnas ett tydligt kompensatoriskt inslag. Det kan baseras på allt från tidigare betyg till ett så kallat socioekonomiskt index, eller en kombination.
- En beredskap för att överta arbetsgivaransvaret för såväl lärare som rektorer i de respektive skolformerna. Detta gäller för de skolor och utbildningar som idag bedrivs i kommunal regi. Fristående skolor ska även framledes vara privata, om än finansierade via staten istället för kommunerna.
- Kommunerna behåller ansvaret för skolbyggnader, skolmåltider och skolskjuts. Dessa delar kommer att ligga kvar hos kommunerna, precis som idag, och finansieras via kommunalskatten. Kommunerna kommer även vara nyckelaktörer i samarbetet kring såväl utbildningarnas dimensionering som dimensioneringen av skolbyggnader. Detta ska ske genom att ett kommunalt

råd för skola och utbildning inrättas vid respektive statligt regionalt skolkontor.

- En utredning måste snarast tillsättas med uppdrag att lägga fram förslag på hur staten ska kunna ta över huvudansvaret för bland annat gymnasieskolan och vuxenutbildningen, samt hur en eventuell skatteväxling för ändamålet ska se ut.
- Aktiebolag måste fasas ut som organisationsform. Särskilt föreliggande utredning visar att aktiebolag utgör ett betydande hinder för lika villkor mellan olika huvudmän. Aktiebolagslagen står hierarkiskt över skollagstiftning vilket är synnerligen olämpligt.

Lärarnas Riksförbund föreslår även följande:

- Utredningen om en likvärdig grundskola (SOU 2020:28) kommer fram till att friskolor överkompenseras då kommunerna har betydligt högre kostnader för sina skolor och att skolpengen baseras på dessa kostnader. Detta beror på att kommunerna inte kan dimensionera sin utbildning i förhållande till elevkullarnas variationer på samma sätt som friskolor kan. De kostnader kommunerna har för att de inte kan dimensionera grundskolan efter elevkullarnas storlek, gäller rimligtvis också gymnasieskolan, om än i något mindre omfattning. Kommuner bör därför få göra ett schablonavdrag på skolpengen, alternativt ett tydligt specificerat avdrag för merkostnader vid finansiering av fristående gymnasieutbildning.
- En ny skolform inrättas för elever som inte är behöriga till gymnasieskolans nationella program. Dagens introduktionsprogram bör läggas ned och ersättas av den nya skolformen. Detta är ett mycket stort problem som utredningen inte lämnar några förslag kring.
- En kraftig satsning på studie- och yrkesvägledning, där såväl Danmark som Finland kan tjäna som förebild. Utredningen hänvisar till detta men lägger inga förslag, vilket förvånar förbundet.
- Att entreprenadssystem inom vuxenutbildningen förbjuds. Bristande kvalitet och ryckighet, liksom dåliga arbetsvillkor för lärarna, är argument för att kommunerna eller staten istället bör ta helhetsansvaret för vuxenutbildningen.
- Att friskolor ska få betalt efter det ansvar de tar i utbildningssystemet. Det är inte konsekvent att friskolor ska få tillgång till all prognosinformation, som

verkligen inte är gratis att ta fram, men sedan välja att plocka russin ur kakan och sköta planering och dimensionering efter vad som är företagsekonomiskt lönsammast. Kommunerna bör kunna göra ett avdrag på ersättningen till friskolor som speglar skillnaderna i ansvarstagande mellan offentliga och privata huvudmän.

- Förbundet vill verkligen betona vikten av att offentlighetsprincipen ska införas och gäller lika för alla aktörer i utbildningssektorn som är skattefinansierade. Undantagsbestämmelser är en betydligt sämre lösning än att principen ska gälla på lika villkor för alla aktörer som mottager skattefinansiering.